

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Nordens Eenhed.

Citation: Richardt, Chr.: "Nordens Eenhed.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 2. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid55361/facsimile.pdf> (tilgået 11. april 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Skyhimlen! det er vore Bjerge!
og vore Høje er kun Dværge,
men hver og en har Kæmper gjemt.

Staa fast mit gamle danske Hus,
hvis Væg den friske Laure klæder;
Sværdodden var en Lynafleder,
dit søndre Taarn sank ej i Grus;
Freds-Svalen hænger under Taget
og kvidrer efter Tordenbraget:
Staa fast mit gamle danske Hus!

Nordens Eenhed.

(1852.)

Udbrændt er Bavernes blodige Flamme,
Hilsen er Blusset paa Fjeldenes Kamme,
nu bryder Luren kun Hjordenes Fred;
Broen er lagt, men skal Buerne stande
trygge mod Stormflodens truende Vande,
se da maa Folkene selv bygge med.

Først maa den Tanke, som Skjaldene svøbte,
Tanken, som Ungdommens Ypperste døbte,
huses af Bonden som kjærkommen Gjæst;
højt op paa Sætren og dybt ned i Dale
Sangen maa flagre fra Højskolens Sale,
saa kan vi slutte vor nordiske Fest.

Saa kan vi synge et Stev med hverandre,
saa kan med Brødrene sammen vi vandre
trøstigt til Valen fra Tvedragtens Tid,
op over Højen, hvor Stenene tynges,
ned under Klinten, hvor Bølgerne synge
Drapet om Heltenes blodige Strid.

Sprænges maa Fordommens stenhaarde Vægge,
førend de Strømme, som bære vor Snekke,
frit kan i Folkens Dyb flyde ned;
sænkes maa Snekken fra Vandene høje
Trin efter Trin som ved Troldhættens Fløje,
— da har vi vundet vort Maal og vort Med.

Studentersang.

Vi er et lystigt Folkefærd
fra alle Verdens Kanter;
vort Rige er saa noget nær
et Bjerg af Foliaanter;
men Ungdom gav os Indfødsret,
hvor Lykken slaar sin Vinge,
og hvor Druen voxer tæt,
der samles vi paa Thinge.

En Verden, spændt i Snørebaand,
os passer ikke ganske;

1*